

Jeg tror, at hvis det skal ske, så må det bero på en frivillig aftale. Jeg tror simpelt ikke, at andet kan lade sig gøre af hensyn til EU-retten, og det kræver simpelt hen, at man fra dansk landbrugs side beslutter sig for, at man vil vente nogle år med at introducere det her. Det vil jeg ikke udelukke er en fornuftig ting at gøre, men det er i og for sig ikke noget, der så ligger i hænderne på os herinde.

Det må i hvert fald under ingen omstændigheder blokere for, at vi så kommer i gang med mere offentlig forskning på det her område, at vi forholder os aktivt til den. For os – og det er nok der, den store forskel på Enhedslistens og Det Radikale Venstres opfattelse er her – står kampen om gmo ikke der, hvor den stod for 10 år siden, nemlig i at få stoppet teknologien, indtil man har indført sikkerhedsprocedurer.

For os står kampen om gmo i dag om ejerskabet af den nye teknologi, og der kan man ikke læne sig tilbage. Der kræver det en aktiv stillingtagen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg går ud fra, vi er enige om, at ejerskabet i dag ligger hos Bayer Cropscience og nogle ganske få andre, og vi er også enige om, at det er et problem. Hr. Martin Lidegaard vil jo gerne have en forskning, og det vil jeg gerne tilkendegive at vi slet ikke er uenige med Det Radikale Venstre i. Vi ved jo ikke, hvad anden generation af gensplejsede organismer kan komme til at indeholde, og vi har det i Enhedslisten sådan, at vi ikke tager stilling til ting, før vi ved noget om dem.

Men den første generation af gmo, som vi har i dag, og som der også er ansøgninger om fra Danmark i EU-kommissionen – det er f.eks. roer og sådan noget – er en dårlig teknologi også efter hr. Martin Lidegaards opfattelse. Sådan har jeg i hvert fald hørt det eller forstået det, at det også er hr. Martin Lidegaards opfattelse. Det er også derfor, at han overvejer at foreslå landbruget en frivillig pause.

Jeg vil bare høre, om det er rigtigt forstået, for så vil der jo være mulighed for et samarbejde mellem Det Radikale Venstre og Enhedslisten omkring de her ting, i hvert fald for så vidt angår de praktiske problemer, vi står med i dag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo klart, for for så vidt angår introduktionen af de planter, der ligger på bordet nede i EU

i dag, forventer vi selvfølgelig – og er også ret overbeviste om – at man vil foretage de sikkerhedsmæssige vurderinger, der skal til, også i lyset af de nye undersøgelser, der har været på Bt-majs osv.

Det er jo det, der er lykkedes, kan man sige, med hele moratoriet i EU, som vi også støttede oprindeligt, at vi har fået indført de her stærke sikkerhedsvurderinger. Så for så vidt angår sikkerhedsspørgsmålet, er jeg ret tryk ved, at den sikkerhedsprocedure, man har i EU, holder vand.

Kl. 13.45

Spørgsmålet er så, hvor nyttige er de produkter, som man så er kommet frem til nu. Der er det vel fair at sige, at de er mest nyttige for de virksomheder, der kan tjene penge på dem, dels fordi de er stærkt patenterede, dels fordi de i første generation primært har til formål at øge udkommet og profitten af de afgrøder.

Hvad angår de miljømæssige konsekvenser, vil jeg sige, at det er et nuanceret billede, som jeg gerne vil tage en længere diskussion om. Som det fremgik af høringen, kan vi sige, at tanken om at lave en roe, som er resistent over for Roundup, synes jeg ikke er den optimale. Jeg vil hellere have, at man helt skal undgå pesticider, så på den måde er vi enige. På den anden side er fakta jo også, at de steder, hvor man har indført nogle af de her planter, er pesticidforbruget rent faktisk faldet dramatisk. Det hører da også med til historien.

Hvad angår de frivillige aftaler, har frivillige aftaler jo den karakter. Ofte synes jeg ikke, at de er egnede til noget som helst, men lige på det her punkt er de egnede, for vi kan ikke på nationalt plan indføre en lovgivning. Det er jo så landbruget, der skal foretage den afvejning for og imod, når man kigger på det samlede økonomiske og miljømæssige, og det vil jeg trygt overlade til dem. Jeg tror, at det er en overvejelse værd, i hvert fald hvis man skal tro på Fødevarerøkonomisk Instituts beregninger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare gerne stille et opfølgende spørgsmål. Vi er jo enige om, at førstegenerationsafgrøderne sådan set ikke er meget bevendte. De er knyttet til sprøjtemiddelbrug, og de har ikke noget rigtig økonomisk perspektiv i sig.

Det bekymrer mig lidt, hvis hr. Martin Lidegaard kan mene, at den godkendelsesordning, man har fået vedtaget i EU, skulle være sund-